

Henryk Pielński

Sprawozdanie z IV Studium wymowy dla studentów III i IV roku Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego, zorganizowanego...

Palestra 30/8(344), 111-113

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Adwokatury. Jest to obecnie duży skarb intelektualny i materialny.

Adw. H. Nowogródzki podkreślił dorobek literacki Klubu Adwokatów Pisarzy. Stwierdził, że on sam pisze stały felieton, który się ukazuje w „Życiu Literackim”. Obecnie wydana została także jego książka „Ze wspomnień adwokata”.

Adw. J. Piosicki przedstawił plan działania Klubu Adwokatów Plastyków na rok bieżący i poinformował o organizacji plenerów malarskich w Niechorzu i w Kazimierzu nad Wisłą.

Adw. K. Ostrowski przedstawił plan działania Komisji Współpracy z OBA w Krakowie i poinformował, że zamierza się zorganizować sesję historyczną w Nowym Sączu na temat losów adwokatów w czasie II wojny światowej na terenie Podhala i Nowego Sącza.

Adw. S. Hęcka powiedział, że w planie pracy Komisji Współpracy z OBA w Poznaniu w roku bieżącym przewiduje się m.in. spotkanie bibliofilów, numizmatyków, wystawę fotograficzną i opracowanie historii adwokatury wielkopolskiej. Wydano przemówienia adw. dra Stanisława Hejmowskiego z procesów poznańskich 1956 roku i adw. dra Jana Sajdaka z KRN. W związku z 30 rocznicą procesów poznańskich odbędzie się w Poznaniu sesja naukowa. Referaty wygłoszą adw. Jan Turski i prof. Władysław Markiewicz (socjologiczne opracowanie na temat „buntów robotników poznańskich”). Jesienią przewiduje się uruchomienie w semestrze jesiennym Studium Wymowy dla studentów.

Następnie głos zabrała jedna z dwóch zaproszonych przez kierownictwo OBA na zebranie pracowników nauki mgr Mirosława Stępnia, uczennica profesora Edwarda Serwańskiego, który opiekuje się stroną naukową i inicjatywą badawczą jej pracy doktorskiej poświęconej „Palestrze polskiej w latach 1939—1945”. Ma to być studium socjohistoryczne, w którym I rozdział będzie poświęcony adwokaturze II Rzeczypospolitej. Zebrani przyjęli przedstawiony projekt z dużą życzliwością.

Anna Sulek

2.

Sprawozdanie z IV Studium Wymowy dla studentów III i IV roku Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego, zorganizowanego w Uniwersytecie Warszawskim przez Ośrodek Badawczy Adwokatury przy Naczelnej Radzie Adwokackiej oraz Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego w okresie od 7 kwietnia do 16 maja 1986 r.

1. Otwarcia Studium w dniu 7 kwietnia 1986 r. o godz. 17.00 dokonał w Auditorium Maximum Uniwersytetu Warszawskiego dziekan prof. dr hab. Jerzy Harasimowicz z udziałem około 500 studentów. Cele i program studiów podał adw. Henryk Pielniński jako przedstawiciel OBA, powołując się przy tym na poprzednio zrealizowane analogiczne studia wymowy w latach 1976, 1978 i 1980, ściśle związane z osobą mec. Witolda Bayera, ówczesnego kierownika OBA i spiritus movens tej akcji.
2. Kierownikiem studium i osobą inicjującą oraz zamykającą wszystkie wykłady był adw. Henryk Pielniński. Poszczególne wykłady odbywały się w Auditorium Maximum Uniwersytetu Warszawskiego w sali im. Adama Mickiewicza, począwszy od 7 kwietnia br. do 16 maja br. w każdy poniedziałek o godz. 17, a czterokrotnie w piątek o godz. 15; łącznie 20 godzin wykładów.

Ponadto dwugodzinne ćwiczenia praktyczne w zakresie przemówień sądowych, cywilnych i karnych odbyły się w dniu 7 maja br. o godz. 16 w sali Nr 200 Sądu Wojewódzkiego w Warszawie.

Frekwencja na poszczególnych wykładach wynosiła średnio 300 osób.

3. Wykładowcami poszczególnych tematów byli (w porządku alfabetycznym):

- 1) adw. dr Zdzisław Czeszejko-Sochacki — „Znaczenie wymowy i roli mówcy w życiu publicznym”,
- 2) adw. Witold Ferfet — „Osobowość mówcy”,
- 3) adw. Czesław Jaworski — „Przygotowanie przemówienia”,
- 4) adw. dr Zdzisław Krzemiński — „Przemówienie w procesie cywilnym”,
- 5) adw. dr Roman Lyczewski — „Historia i teorie wymowy”,
- 6) mgr Grażyna Matyszkiewicz, wykładowca Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Warszawie — „Poprawność i błędy wymowy”,
- 7) doc. mgr Krystyna Mazur, wykładowca PWST w Warszawie — „Technika wymowy”,
- 8) adw. dr Władysław Pocij — „Sposoby przemawiania”,
- 9) Andrzej Szczepkowski, aktor — wykładowca PWST — „Współczesne problemy kultury języka”,
- 10) adw. Tadeusz de Virion — „Przemówienie w procesie karnym”.

Ćwiczenia praktyczne prowadzili:

- adw. Jan Czerwiakowski — sprawy cywilne,
- adw. Czesław Jaworski — sprawy karne.

4. Jak wykazały wypowiedzi studentów-uczestników, ustne i na piśmie, złożone w dniu 16 maja br. i zaliczone do dokumentacji, Studium spełniło w całości swoje zadanie, zostało ocenione bardzo pozytywnie z wyraźną potrzebą dalszej kontynuacji i rozszerzenia. Taka jest też opinia kierownika Studium i władz uniwersyteckich. Dla przykładu zacytuję niektóre z wypowiedzi pisemnych dołączonych do materiałów studiów:

„Zorganizowanie Studium było dla mnie wydarzeniem wyjątkowym. W nieco zastanej rzeczywistości naukowej naszego Wydziału brakuje interesujących sposobów przekazywania wiedzy, a wiadomości, jakie otrzymujemy, są często teoretyczne. W Programie naszych studiów prawie nie ma miejsca na zaznajomienie nas z politycznymi aspektami zawodu prawnika. A przecież są to problemy nie tylko ważne, ale też bardzo ciekawe.

Lukę tę w pewnym stopniu zapełniało Studium Wymowy. Udowodniłście Państwo prawdę, która nam, studentom, jakby przestała być oczywista. Tę mianowicie, że zajęcia wykładowe mogą być niezwykle interesujące, a czasem wręcz mogą fascynować.

Zadane nam pytanie dotyczy źródeł tego niewątpliwego sukcesu organizatorów, o którym świadczy frekwencja na zajęciach, nie spotykana w zasadzie na żadnym wykładzie kursowym. Oczywiście, nie sama idea rodzi sukces, ale ludzie, którzy realizują te zajęcia.

Dlatego osobowość mówcy jest tym czynnikiem, który ja postawiłbym na pierwszym miejscu w hierarchii ważności cech przemówienia. Następnie wymieniałbym logiczną, ale nie konwencjonalną treść przemówienia, taką, która prócz spełnienia funkcji informacyjnej zaskoczy odbiorcę, może nawet zaskokuje, ale przede wszystkim zainteresuje i zmusi do myślenia. Chodzi o przeciwieństwo przemówień opartych na języku radiowo-telewizyjnym, utrzymanych w beznamietnym albo dydaktycznym oficjalnym tonie.

Te kilka niekompetentnych uwag pozwoliłem sobie sformułować jako wyraz

uznania dla wszystkich organizatorów Studium wymowy. Dziękując za tę pełną twórczego entuzjazmu działalność, chciałbym sformułować życzenie, które mam nadzieję jest życzeniem obopólnym: studentów i organizatorów studium, aby przedsięwzięcia tego rodzaju były kontynuowane w przyszłości."

„Uważam, że Studium Wymowy było najciekawsze, formą zajęć, z jaką spotykałem się w czasie 5-letnich zajęć na WPiA. Była to niezapomniana okazja spotkania i wysłuchania ludzi, którzy mają coś ciekawego do powiedzenia, a przy tym potrafią przekazać to w sposób przepiękny. Co decyduje o ocenie wystąpień poszczególnych mówców? Moim zdaniem ich osobowość, która potrafi nawet mniej ciekawym tematом nadać kształt decydujący o tym, że słucha się z wielkim zainteresowaniem. Tym samym za wielki sukces Studium Wymowy uważam zgromadzenie grupy tak ciekawych postaci i jednocześnie ludzi, których nie wahałbym się nazwać oratorami. Chciałbym przekazać jeszcze kilka uwag, które być może byłyby pomocne przy organizowaniu kolejnych spotkań i tego cyklu (co mam nadzieję nastąpi). Otóż uważam, że przede wszystkim zajęcia Studium Wymowy powinny zajmować 2 semestry przy tym samym wymiarze godzin tygodniowo. Zachowując przedstawioną nam część, którą nazwałbym teoretyczną (zasady, technika wymowy, problemy językowe), dodałbym trwającą 1 semestr część praktyczną. Rozdzieleni na mniejsze (10—20 osobowe grupy), mogliśmy przedstawiać własne umiejętności, korzystając przy tym z korekty, rad i uwag osób (adwokatów, sędziów), które tymi sprawami zajmują się na co dzień. Postulat — już może nie pod adresem Rady Adwokackiej, lecz samorządu studenckiego — zorganizowania na WPiA konkursu oratorskiego. Jako jurorów widziałbym właśnie najwybitniejszych mówców spośród adwokatów.

Przedstawiając te kilka uwag na temat przyszłego Studium Wymowy, chciałbym podziękować ludziom, którzy poświęcili swój cenny czas, organizując dla nas, studentów, te niezwykle interesujące i pożyteczne zajęcia”.

„Istnieje wielkie zapotrzebowanie na kontynuację Studium Wymowy. Przydatne byłoby organizowanie wykładów przez cały rok akademicki.”

Adw. Henryk Pielński
Kierownik Studium

Z ORZECZNICTWA DISCYPLINARNEGO

Orzeczenie

Sądu Dyscyplinarnego Izby Adwokackiej w N.

z dnia 26 stycznia 1985 r.

SD 2/85

Teza orzeczenia ma brzmienie następujące:

W razie podjęcia obrony klienta, którego uzasadniony interes został naruszony między innymi w wyniku nieudzielenia mu pomocy przez właściwe organy, odpowiedzialność adwokata za przekroczenie granic wolności słowa, tj. za przewinienie polegające na naruszeniu normy § 16 Zbioru zasad etyki

Sąd dyscyplinarny Izby Adwokackiej w N., po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 1985 r. sprawy dyscyplinar-

adwokackiej i godności zawodu, powinna być oceniana zarówno z punktu widzenia rzeczowej potrzeby strzeżenia uzasadnionych interesów klienta jak i obowiązku obrony ładu prawnego w szczególnych okolicznościach konkretnego stanu faktycznego.

nej adw. X obwinionego o to, że w dniu 9 kwietnia 1984 r. przed Sądem Wojewódzkim w A., motywując